

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2011/85/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 8ης Νοεμβρίου 2011

σχετικά με τις απαιτήσεις για τα δημοσιονομικά πλαίσια των κρατών μελών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 126 παράγραφος 14 τρίτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Είναι αναγκαίο να αξιοποιηθεί η πείρα που εκτήθη κατά την πρώτη δεκαετία λειτουργίας της οικονομικής και νομισματικής ένωσης. Οι πρόσφατες οικονομικές εξελίξεις έχουν θέσει την άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής σε ολόκληρη την Ένωση αντιμέτωπη με νέες προκλήσεις και κατέδειξαν την ανάγκη ενίσχυσης της εθνικής αποδοχής και ενιαίων απαιτήσεων όσον αφορά τους κανόνες και τις διαδικασίες που διαμορφώνουν τα δημοσιονομικά πλαίσια των κρατών μελών. Συγκεκριμένα, είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί τι πρέπει να πράττουν οι εθνικές αρχές για να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του πρωτοκόλλου αριθ. 12 σχετικά με τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΤΕΕ) και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), και ιδίως με το άρθρο 3.

(2) Οι κυβερνήσεις των κρατών μελών και οι υποτομείς τους διαθέτουν δημόσια λογιστικά συστήματα που περιλαμβάνουν στοιχεία όπως τήρηση λογιστικών βιβλίων, εσωτερικό έλεγχο, χρηματοοικονομική αναφορά και λογιστικό έλεγχο. Τα συστήματα αυτά θα πρέπει να διακρίνονται από τα στατιστικά δεδομένα που αφορούν τα αποτελέσματα των δημοσιονομικών βάσει στατιστικών μεθοδολογιών, και από τις προγνώσεις ή την κατάρτιση του προϋπολογισμού, που αφορούν τα μελλοντικά δημόσια οικονομικά.

(3) Πλήρεις και αξιόπιστες πρακτικές δημόσιας λογιστικής για όλους τους υποτομείς του δημοσίου είναι προϋπόθεση για την παραγωγή στατιστικών υψηλής ποιότητας, οι οποίες θα είναι συγκρίσιμες μεταξύ των κρατών μελών. Ο εσωτερικός έλεγχος θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι ισχύοντες κανόνες εφαρμόζονται σε όλους τους υποτομείς της γενικής κυβέρνησης. Ο ανεξάρτητος λογιστικός έλεγχος που διεξάγεται από δημόσια θεσμικά όργανα όπως Ελεγκτικά Συνέδρια ή ιδιωτικοί ελεγκτικοί φορείς θα πρέπει να ενθαρρύνει τις βέλτιστες διεθνείς πρακτικές.

(4) Η διαθεσιμότητα δημοσιονομικών δεδομένων έχει καίρια σημασία για την ορθή λειτουργία του πλαισίου δημοσιονομικής εποπτείας στην Ένωση. Η τακτική διάδοση αξιόπιστων δημοσιονομικών δεδομένων εγκαίρως αποτελεί το βασικό στοιχείο της κατάλληλης παρακολούθησης στον σωστό χρόνο, πράγμα το οποίο, στη συνέχεια, παρέχει τη δυνατότητα για άμεσες ενέργειες, σε περίπτωση μη αναμενόμενων δημοσιονομικών εξελίξεων. Στοιχείο καίριας σημασίας για τη διασφάλιση της ποιότητας των δημοσιονομικών δεδομένων είναι η διαφάνεια, η οποία πρέπει να συνεπάγεται τακτική δημοσίευση των δεδομένων αυτών.

(5) Όσον αφορά τις στατιστικές, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2009, σχετικά με τις ευρωπαϊκές στατιστικές ⁽³⁾ θεσπίστηκε νομοθετικό πλαίσιο για την παραγωγή ευρωπαϊκών στατιστικών, με σκοπό τη διαμόρφωση, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολιτικών της Ένωσης. Στον εν λόγω κανονισμό καθορίστηκαν επίσης οι αρχές που διέπουν την ανάπτυξη, παραγωγή και διάδοση των ευρωπαϊκών στατιστικών: επαγγελματική ανεξαρτησία, αμεροληψία, αντικειμενικότητα, αξιοπιστία, στατιστικό απόρρητο και σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας, με επακριβή ορισμό εκάστης από αυτές τις βασικές αρχές. Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 479/2009 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 2009, για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽⁴⁾, ενισχύθηκαν οι εξουσίες της Επιτροπής όσον αφορά την επαλήθευση των στατιστικών δεδομένων που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος.

⁽¹⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2011 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ C 150 της 20.5.2011, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 87 της 31.3.2009, σ. 164.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 145 της 10.6.2009, σ. 1.

- (6) Οι ορισμοί των όρων «δημόσιος και δημοσιονομικός», «έλλειμμα» και «επένδυση» προσδιορίζονται στο πρωτόκολλο αριθ. 12 σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, με παραπομπή στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Οικονομικών Λογαριασμών (ΕΣΟΛ), το οποίο αντικαταστάθηκε από το ευρωπαϊκό σύστημα εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών της Κοινότητας, όπως θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1996, περί του ευρωπαϊκού συστήματος εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών της Κοινότητας ⁽¹⁾, (ΕΣΟΛ 95).
- (7) Η διαθεσιμότητα και ποιότητα των δεδομένων του ΕΣΟΛ 95 έχει καθοριστική σημασία για την ορθή λειτουργία του πλαισίου δημοσιονομικής εποπτείας της ΕΕ. Το ΕΣΟΛ 95 βασίζεται σε πληροφορίες που παρέχονται σε βάση δεδομένων. Ωστόσο, τα δημοσιονομικά στατιστικά δεδομένα που υπολογίζονται σε βάση δεδομένων βασίζονται στην προηγούμενη συλλογή ταμειακών δεδομένων ή στις ισοδύναμες τιμές τους. Αυτά μπορούν να επιτελέσουν σημαντικό ρόλο ώστε να βελτιωθεί εγκαίρως η δημοσιονομική παρακολούθηση, προκειμένου να αποφεύγεται ο καθυστερημένος εντοπισμός σημαντικών δημοσιονομικών σφαλμάτων. Η διαθεσιμότητα χρονολογικών σειρών με ταμειακά δεδομένα για τις δημοσιονομικές εξελίξεις μπορεί να αποκαλύψει χαρακτηριστικά που να δικαιολογούν στενότερη εποπτεία. Τα προς δημοσιοποίηση δημοσιονομικά δεδομένα σε ταμειακή βάση (ή οι ισοδύναμες τιμές από τα δημόσια λογιστικά συστήματα αν τα δημοσιονομικά δεδομένα σε ταμειακή βάση δεν είναι διαθέσιμα) θα πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον συνολικό ισοζύγιο, συνολικά έσοδα και συνολικές δαπάνες. Σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, π.χ. αν υπάρχει μεγάλος αριθμός τοπικών κρατικών οργανισμών, η έγκαιρη δημοσίευση δεδομένων μπορεί να στηριχθεί σε κατάλληλες τεχνικές υπολογισμού βάσει δείγματος οργανισμών, ενώ σε μεταγενέστερη αναθεώρηση θα χρησιμοποιούνται πλήρη δεδομένα.
- (8) Οι μεροληπτικές και μη ρεαλιστικές μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις μπορούν να υπονομεύσουν σημαντικά την αποτελεσματικότητα του δημοσιονομικού σχεδιασμού και, κατά συνέπεια, να εμποδίσουν την τήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας, ενώ η διαφάνεια και η συζήτηση των μεθοδολογιών πρόγνωσης είναι δυνατόν να αυξήσουν σημαντικά την ποιότητα των μακροοικονομικών και δημοσιονομικών προγνώσεων για τον δημοσιονομικό σχεδιασμό.
- (9) Αποφασιστική για την εξασφάλιση της χρησιμοποίησης ρεαλιστικών προγνώσεων κατά την άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής είναι η διαφάνεια, η οποία θα πρέπει να συνεπάγεται τη δημοσιοποίηση όχι μόνο της επίσημης μακροοικονομικής και δημοσιονομικής πρόγνωσης που έχει προετοιμαστεί για τον δημοσιονομικό σχεδιασμό, αλλά και των μεθοδολογιών, των παραδοχών και των συναφών παραμέτρων επί των οποίων βασίσθηκαν οι προγνώσεις αυτές.
- (10) Αναλύσεις ευαισθησίας και αντίστοιχες δημοσιονομικές προβλέψεις, που συμπληρώνουν το πιθανότερο μακροοικονομικό δημοσιονομικό σενάριο, επιτρέπουν να αναλυθεί το πώς θα εξελίσσονταν οι κυριότερες δημοσιονομικές μεταβλητές υπό διαφορετικές παραδοχές για τους συντελεστές ανάπτυξης και τα επιτόκια και, επομένως, μειώνουν σημαντικά το ενδεχόμενο να τεθεί σε κίνδυνο η δημοσιονομική πειθαρχία από σφάλματα πρόγνωσης.
- (11) Οι προγνώσεις της Επιτροπής και οι πληροφορίες σχετικά με τα μοντέλα επί των οποίων βασίζονται μπορούν να αποτελέσουν για τα κράτη μέλη χρήσιμο σημείο αναφοράς για το πιθανότερο μακροοικονομικό δημοσιονομικό τους σενάριο, ενισχύοντας το κύρος των προγνώσεων που χρησιμοποιούν για τον δημοσιονομικό σχεδιασμό. Ωστόσο, ο βαθμός στον οποίο τα κράτη μέλη μπορεί να αναμένεται να συγκρίνουν τις προγνώσεις που χρησιμοποιούν για τον δημοσιονομικό σχεδιασμό με τις προγνώσεις της Επιτροπής ποικίλλει ανάλογα με το χρονοδιάγραμμα της κατάρτισης των προγνώσεων και τη συγκρισιμότητα των μεθοδολογιών πρόγνωσης και των παραδοχών. Οι προγνώσεις άλλων ανεξάρτητων φορέων μπορούν επίσης να προσφέρουν χρήσιμους δείκτες επιδόσεων.
- (12) Σημαντικές διαφορές μεταξύ του μακροοικονομικού δημοσιονομικού σεναρίου που επελέγη και των προγνώσεων της Επιτροπής θα πρέπει να περιγράφονται κατά τρόπο τεκμηριωμένο, ιδίως εάν το επίπεδο ή η εξέλιξη των μεταβλητών των εξωτερικών παραδοχών αποκλίνουν σημαντικά από τις τιμές που περιλαμβάνονται στις προγνώσεις της Επιτροπής.
- (13) Δεδομένης της αλληλεξάρτησης των προϋπολογισμών των κρατών μελών και του προϋπολογισμού της Ένωσης, η Επιτροπή, για να υποστηρίξει τα κράτη μέλη κατά την προετοιμασία των δημοσιονομικών τους προγνώσεων, θα πρέπει να παρέχει προγνώσεις για τις δαπάνες της ΕΕ με βάση το επίπεδο δαπανών που έχει προγραμματιστεί στο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.
- (14) Για να διευκολυνθεί η παραγωγή των προγνώσεων που χρησιμοποιούνται για τον δημοσιονομικό σχεδιασμό και να αποσαφηνίζονται οι διαφορές μεταξύ των προγνώσεων της Επιτροπής και των κρατών μελών, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει κάθε έτος να έχει τη δυνατότητα να συζητεί με την Επιτροπή τις παραδοχές επί των οποίων στηρίζεται η προετοιμασία των μακροοικονομικών και δημοσιονομικών προγνώσεων.
- (15) Η ποιότητα των επίσημων μακροοικονομικών και δημοσιονομικών προβλέψεων ενισχύεται καθοριστικά από την τακτική, αμερόληπτη και περιεκτική αξιολόγηση βασισμένη σε αντικειμενικά κριτήρια. Η διεξοδική αξιολόγηση περιλαμβάνει ενδελεχή έλεγχο των οικονομικών παραδοχών, σύγκριση με τις προγνώσεις που έχουν καταρτίσει άλλοι οργανισμοί και αξιολόγηση των επιδόσεων προηγούμενων προγνώσεων.
- (16) Δεδομένου ότι τα δημοσιονομικά πλαίσια των κρατών μελών που βασίζονται σε κανόνες είναι αποδεδειγμένης αποτελεσματικότητας για την ενίσχυση της αποδοχής από κάθε κράτος μέλος των δημοσιονομικών κανόνων της ΕΕ και για την προώθηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας, οι αυστηροί ανά χώρα αριθμητικοί δημοσιονομικοί κανόνες, συνεπείς με τους δημοσιονομικούς στόχους στο επίπεδο της Ένωσης, θα πρέπει να αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο του ενισχυμένου

⁽¹⁾ ΕΕ L 310 της 30.11.1996, σ. 1.

πλαισίου δημοσιονομικής εποπτείας της Ένωσης. Οι αυστηροί αριθμητικοί δημοσιονομικοί κανόνες θα πρέπει να διαδίδουν σαφώς διατυπωμένο καθορισμό στόχων καθώς και μηχανισμούς αποτελεσματικής και έγκαιρης παρακολούθησης. Οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να βασίζονται σε αξιόπιστη και ανεξάρτητη ανάλυση από ανεξάρτητους φορείς ή φορείς με λειτουργική αυτονομία έναντι των δημοσιονομικών αρχών των κρατών μελών. Επιπλέον, η πείρα από τις πολιτικές έχει δείξει ότι, για να λειτουργήσουν αποτελεσματικά οι αριθμητικοί δημοσιονομικοί κανόνες, η μη συμμόρφωση πρέπει να επισύρει συνέπειες, έστω κι αν αυτό συνίσταται στο να αποκτήσει απλώς κακή φήμη ένα κράτος.

- (17) Δυνάμει του πρωτοκόλλου αριθ. 15 για ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας που επισυνάπτεται στην ΣΕΕ και στην ΣΛΕΕ, οι τιμές αναφοράς που αναφέρονται στο πρωτόκολλο αριθ. 12 σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο επισυνάπτεται στις συνθήκες αυτές, δεν δεσμεύουν άμεσα το Ηνωμένο Βασίλειο. Δεν εφαρμόζεται κατά συνέπεια στο Ηνωμένο Βασίλειο η υποχρέωση των κρατών μελών να διαδίδουν αριθμητικούς δημοσιονομικούς κανόνες που προωθούν αποτελεσματικά τη συμμόρφωση με τις ειδικές τιμές αναφοράς για το υπερβολικό έλλειμμα ούτε η σχετική υποχρέωση να είναι σύμφωνοι οι πολυετείς στόχοι των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών πλαισίων προς τους κανόνες αυτούς.
- (18) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφεύγουν φιλοκυκλικές δημοσιονομικές πολιτικές, οι δε προσπάθειες δημοσιονομικής εξυγίανσης θα πρέπει να είναι εντονότερες σε ευνοϊκές οικονομικές περιόδους. Η σαφής διατύπωση των αριθμητικών δημοσιονομικών κανόνων συντελεί στην επίτευξη αυτών των στόχων και θα πρέπει να αντικατοπτρίζεται στην ετήσιο νόμο περί προϋπολογισμού των κρατών μελών.
- (19) Ο εθνικός δημοσιονομικός σχεδιασμός μπορεί να είναι συνεπής τόσο με το προληπτικό όσο και με το διορθωτικό σκέλος του συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης μόνον εφόσον υιοθετεί μια πολυετή προοπτική και επιδιώκει, ειδικότερα, την επίτευξη των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών στόχων. Τα μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά πλαίσια συντελούν κατ'εξοχήν στο να διασφαλιστεί ότι τα δημοσιονομικά πλαίσια των κρατών μελών συνάδουν με τη νομοθεσία της Ένωσης. Στο πνεύμα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών⁽¹⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος⁽²⁾, τα προληπτικά και τα διορθωτικά μέρη του συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης δεν θα πρέπει να εξετάζονται μεμονωμένα.
- (20) Μολονότι η έγκριση του ετήσιου νόμου περί προϋπολογισμού αποτελεί το βασικό στάδιο της διαδικασίας του προϋπολογισμού κατά το οποίο λαμβάνονται σημαντικές δημοσιονομικές αποφάσεις στα κράτη μέλη, τα περισσότερα δημοσιονομικά μέτρα έχουν δημοσιονομικές συνέπειες που υπερβαίνουν κατά πολύ τον ετήσιο δημοσιονομικό κύκλο. Ως εκ τούτου, η μονοετής προοπτική δεν αποτελεί επαρκή

βάση για ορθές δημοσιονομικές πολιτικές. Προκειμένου να ενσωματωθεί η πολυετής δημοσιονομική προοπτική του πλαισίου δημοσιονομικής εποπτείας της Ένωσης, η κατάρτιση του ετήσιου νόμου περί προϋπολογισμού θα πρέπει να βασίζεται σε πολυετή δημοσιονομικό σχεδιασμό, που να απορρέει από το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο.

- (21) Αυτό το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο πρέπει να περιέχει, μεταξύ άλλων, προβλέψεις για κάθε σημαντικό στοιχείο δαπανών και εσόδων για το δημοσιονομικό έτος και πέραν αυτού σε βάση αμετάβλητης πολιτικής. Κάθε κράτος μέλος πρέπει να είναι σε θέση να ορίζει καταλλήλως τις αμετάβλητες πολιτικές και ο ορισμός πρέπει να δημοσιοποιείται μαζί με τις συναφείς παραδοχές, μεθοδολογίες και σχετικές παραμέτρους.
- (22) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει καμία νέα κυβέρνηση κράτους μέλους να επικαιροποιεί το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο ώστε αυτό να αντανακλά τις νέες της πολιτικές προτεραιότητες. Στην περίπτωση αυτή, η νέα κυβέρνηση επισημαίνει τις διαφορές με το προηγούμενο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο.
- (23) Οι διατάξεις του πλαισίου δημοσιονομικής εποπτείας, που προβλέπεται στη ΣΛΕΕ, και ιδίως το σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, ισχύουν για το δημόσιο στο σύνολό του που περιλαμβάνει τους υποτομείς «κεντρική διοίκηση», «διοίκηση ομόσπονδων κρατιδίων», «τοπική αυτοδιοίκηση» και «οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης», όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2223/96.
- (24) Σημαντικός αριθμός κρατών μελών έχουν προβεί σε αξιοσημείωτη δημοσιονομική αποκέντρωση, με μεταβίβαση δημοσιονομικών εξουσιών σε υποεθνικό επίπεδο. Ο ρόλος των εν λόγω υποεθνικών κυβερνήσεων στη διασφάλιση της τήρησης του συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης έχει ήδη αυξηθεί σε μεγάλο βαθμό, θα πρέπει δε να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη δέουσα υπαγωγή όλων των υποτομέων του δημοσίου στο πεδίο εφαρμογής των υποχρεώσεων και των διαδικασιών που προβλέπονται στα εθνικά δημοσιονομικά πλαίσια, ιδίως, αλλά όχι αποκλειστικά, στα προαναφερθέντα κράτη μέλη.
- (25) Για να προωθήσουν αποτελεσματικά τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών, τα δημοσιονομικά πλαίσια θα πρέπει να καλύπτουν συνολικά τα δημόσια οικονομικά. Για τον λόγο αυτό, θα πρέπει να τύχουν ιδιαίτερης προσοχής οι συναλλαγές των οργανισμών και ταμείων του δημοσίου που δεν αποτελούν μέρος των τακτικών προϋπολογισμών σε επίπεδο υποτομέα και οι οποίες έχουν άμεσο ή μεσοπρόθεσμο αντίκτυπο στις δημοσιονομικές θέσεις των κρατών μελών. Ο συνδυασμένος αντίκτυπος τους στα ισοζύγια γενικής κυβέρνησης και στο χρέος πρέπει να παρουσιάζεται στο πλαίσιο των ετήσιων δημοσιονομικών διαδικασιών και των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών σχεδίων.

(¹) ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1.

(²) ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 6.

- (26) Ομοίως, η ύπαρξη ενδεχόμενων υποχρεώσεων χρήζει ιδιαίτερης προσοχής. Ειδικότερα, οι ενδεχόμενες υποχρεώσεις περιλαμβάνουν πιθανές δεσμεύσεις που εξαρτώνται από το αν θα συμβεί κάποιο αβεβαιο μελλοντικό γεγονός ή παρούσες δεσμεύσεις όπου η πληρωμή δεν είναι πιθανή ή το ποσό μιας πιθανής πληρωμής δεν μπορεί να αποτιμηθεί με αξιοπιστία. Περιλαμβάνουν λόγου χάρη σχετικές πληροφορίες για κρατικές εγγυήσεις, μη εξυπηρετούμενα δάνεια και υποχρεώσεις που απορρέουν από τη λειτουργία των δημόσιων επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων, όπου κρίνεται σκόπιμο, της πιθανότητας εκτέλεσής τους και της ενδεχόμενης ημερομηνίας πραγματοποίησης της δαπάνης των ενδεχόμενων υποχρεώσεων. Ευαισθησίες της αγοράς θα πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη.
- (27) Η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί τακτικά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Πρέπει να εντοπίζονται και να ανταλλάσσονται βέλτιστες πρακτικές σχετικά με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας που αφορούν τις διάφορες πτυχές των εθνικών δημοσιονομικών πλαισίων.
- (28) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, συγκεκριμένα η ομοιόμορφη συμμόρφωση με τη δημοσιονομική πειθαρχία, όπως απαιτείται βάσει της ΣΛΕΕ, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται, συνεπώς, να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (29) Σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας⁽¹⁾, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να καταρτίζουν προς ίδια χρήση, και προς όφελος της Ένωσης, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και να τους δημοσιοποιούν,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΘΕΜΑ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία καθορίζει λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τα αναγκαία χαρακτηριστικά των δημοσιονομικών πλαισίων των κρατών μελών, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα κράτη μέλη θα συμμορφώνονται προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη ΣΛΕΕ όσον αφορά την αποφυγή υπερβολικών κρατικών ελλειμμάτων.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ορισμοί των όρων «δημόσιος και δημοσιονομικός», «έλλειμμα» και «επένδυση» που παρατίθενται στο άρθρο 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 12 σχετικά

με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ. Εν προκειμένω ισχύει επίσης ο ορισμός των υποτομών του δημοσίου, ως εκτίθεται στο σημείο 2.70 του παραρτήματος Α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96.

Επιπλέον ισχύει ο ακόλουθος ορισμός:

ως «δημοσιονομικό πλαίσιο» νοείται ένα σύνολο ρυθμίσεων, διαδικασιών, κανόνων και θεσμικών οργάνων που αποτελούν τη βάση για την άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής του δημοσίου, και ιδίως:

- α) συστήματα δημοσιονομικής λογιστικής και στατιστικής αναφοράς·
- β) κανόνες και διαδικασίες που διέπουν την κατάρτιση προγνώσεων για τον δημοσιονομικό σχεδιασμό·
- γ) αριθμητικοί δημοσιονομικοί κανόνες ανά χώρα, οι οποίοι συμβάλλουν ώστε η άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής των κρατών μελών να είναι συνεπής με τις αντίστοιχες υποχρεώσεις τους βάσει της ΣΛΕΕ που εκφράζονται ως συνοπτικός δείκτης δημοσιονομικών επιδόσεων, όπως είναι το δημοσιονομικό έλλειμμα, ο δημόσιος δανεισμός, το δημόσιο χρέος ή μια σημαντική συνιστώσα τους·
- δ) δημοσιονομικές διαδικασίες οι οποίες περιλαμβάνουν διαδικαστικούς κανόνες που ρυθμίζουν όλα τα στάδια της διαδικασίας του προϋπολογισμού·
- ε) μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά πλαίσια, ως ειδικό σύνολο εθνικών δημοσιονομικών διαδικασιών που επεκτείνουν τον ορίζοντα χάραξης της δημοσιονομικής πολιτικής πέραν του ετήσιου δημοσιονομικού κύκλου και συνεπάγονται επίσης τον καθορισμό πολιτικών προτεραιοτήτων και μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών στόχων·
- στ) ρυθμίσεις για την ανεξάρτητη παρακολούθηση και ανάλυση, ώστε να ενισχυθεί η διαφάνεια των στοιχείων της διαδικασίας του προϋπολογισμού·
- ζ) μηχανισμοί και κανόνες που ρυθμίζουν τις δημοσιονομικές σχέσεις μεταξύ των δημόσιων αρχών στους υποτομείς του δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ

Άρθρο 3

1. Όσον αφορά τα εθνικά δημόσια λογιστικά συστήματα, τα κράτη μέλη διαθέτουν δημόσια λογιστικά συστήματα τα οποία καλύπτουν συνολικά και συστηματικά όλους τους υποτομείς της γενικής κυβέρνησης και περιέχουν τις αναγκαίες πληροφορίες για την παραγωγή δεδομένων δεδουλευμένων προκειμένου να εκπονηθούν δεδομένα βάσει του ΕΣΟΛ 95. Τα εν λόγω δημόσια λογιστικά συστήματα υπόκεινται σε εσωτερικό έλεγχο και ανεξάρτητο λογιστικό έλεγχο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την έγκαιρη και τακτική δημοσίευση δημοσιονομικών δεδομένων για όλους τους υποτομείς της γενικής κυβέρνησης όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2223/96. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη δημοσιεύουν:

α) δημοσιονομικά δεδομένα σε ταμειακή βάση (ή την ισοδύναμη τιμή από τα δημόσια λογιστικά συστήματα αν τα δημοσιονομικά δεδομένα σε ταμειακή βάση δεν είναι διαθέσιμα) με την εξής συχνότητα:

— ανά μήνα για την κεντρική διοίκηση, τη διοίκηση ομόσπονδων κρατιδίων και τους υποτομείς κοινωνικής ασφάλισης, πριν από το τέλος του επόμενου μήνα και

— ανά τρίμηνο, για τον υποτομέα της τοπικής αυτοδιοίκησης, πριν το τέλος του επόμενου τριμήνου·

β) λεπτομερή πίνακα αντιστοιχίας, όπου εμφανίζεται η μεθοδολογία μετάβασης από δεδομένα σε ταμειακή βάση (ή τις ισοδύναμες τιμές από τα δημόσια λογιστικά συστήματα αν τα δημοσιονομικά δεδομένα σε ταμειακή βάση δεν είναι διαθέσιμα) σε δεδομένα βάσει του ΕΣΟΛ 95.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΡΟΓΝΩΣΕΙΣ

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο δημοσιονομικός σχεδιασμός να βασίζεται σε ρεαλιστικές μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις, χρησιμοποιώντας τις πλέον επίκαιρες πληροφορίες. Ο δημοσιονομικός σχεδιασμός βασίζεται στο πιθανότερο μακροοικονομικό δημοσιονομικό σενάριο ή σε επιφυλακτικότερο σενάριο. Οι μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις συγκρίνονται με τις πλέον επικαιροποιημένες προγνώσεις της Επιτροπής και, ενδεχομένως, τις προγνώσεις άλλων ανεξάρτητων οργανισμών. Σημαντικές διαφορές μεταξύ του μακροοικονομικού δημοσιονομικού σεναρίου που επελέγη και των προγνώσεων της Επιτροπής πρέπει να περιγράφονται κατά τρόπο τεκμηριωμένο, ιδίως εάν το επίπεδο ή η εξέλιξη των μεταβλητών των εξωτερικών παραδοχών αποκλίνουν σημαντικά από τις τιμές που περιλαμβάνονται στις προγνώσεις της Επιτροπής.

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε δημοσιοποίηση των μεθοδολογιών, υποθέσεων και σχετικών παραμέτρων πάνω στις οποίες στηρίζονται οι μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις της.

3. Η Επιτροπή, προκειμένου να υποστηρίξει τα κράτη μέλη κατά την προετοιμασία των δημοσιονομικών τους προγνώσεων, παρέχει προγνώσεις για τις δαπάνες της ΕΕ με βάση το επίπεδο δαπανών που έχει προγραμματιστεί στο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.

4. Στο πλαίσιο μιας ανάλυσης ευαισθησίας, οι μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις εξετάζουν την πορεία των κύριων δημοσιονομικών μεταβλητών υπό διαφορετικές παραδοχές για τους συντελεστές ανάπτυξης και τα επιτόκια. Το φάσμα των εναλλακτικών παραδοχών που χρησιμοποιούνται στις μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις προσδιορίζεται με γνώμονα τις επιδόσεις των προηγούμενων προγνώσεων και επιδιώκει να λαμβάνει υπόψη σχετικά σενάρια κινδύνου.

5. Τα κράτη μέλη διευκρινίζουν ποιο όργανο είναι αρμόδιο για την κατάρτιση των μακροοικονομικών και δημοσιονομικών προγνώσεων και δημοσιεύουν τις επίσημες μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις που καταρτίζονται για τον δημοσιονομικό σχεδιασμό, συμπεριλαμβανομένων των μεθοδολογιών, παραδοχών και σχετικών παραμέτρων στις οποίες στηρίζονται οι εν λόγω προγνώσεις. Τουλάχιστον κάθε έτος τα κράτη μέλη και η Επιτροπή διεξάγουν τεχνικό διάλογο σχετικά με τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται η προετοιμασία των μακροοικονομικών και δημοσιονομικών προγνώσεων.

6. Οι μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις για τον δημοσιονομικό σχεδιασμό υποβάλλονται σε τακτική, αμερόληπτη και περιεκτική αξιολόγηση βάσει αντικειμενικών κριτηρίων συμπεριλαμβανομένης της εκ των υστέρων αξιολόγησης. Τα αποτελέσματα της εν λόγω αξιολόγησης δημοσιοποιούνται και λαμβάνονται δεόντως υπόψη στις μελλοντικές μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις. Εάν η αξιολόγηση εντοπίσει μια σημαντική μεροληπτική αντιμετώπιση που επηρεάζει τις μακροοικονομικές προγνώσεις για μια περίοδο τουλάχιστον τεσσάρων συναπτών ετών, το ενεχόμενο κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα και τα δημοσιοποιεί.

7. Τα επίπεδα τριμήνου όσον αφορά το χρέος και το έλλειμμα των κρατών μελών δημοσιοποιούνται από την Επιτροπή (Eurostat) ανά τρίμηνο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Άρθρο 5

Κάθε κράτος μέλος διαθέτει τους αντίστοιχους αριθμητικούς δημοσιονομικούς κανόνες που προωθούν αποτελεσματικά, σε ένα πολυετές πλαίσιο ολόκληρης της γενικής κυβέρνησης, τη συμμόρφωση προς τις αντίστοιχες εκ της ΣΛΕΕ υποχρεώσεις του στον τομέα της δημοσιονομικής πολιτικής. Οι εν λόγω κανόνες προωθούν συγκεκριμένα:

α) συμμόρφωση με τις τιμές αναφοράς για το έλλειμμα και το χρέος, οι οποίες καθορίζονται σύμφωνα με τη ΣΛΕΕ·

β) την υιοθέτηση ενός ορίζοντα πολυετούς δημοσιονομικού σχεδιασμού, που συμπεριλαμβάνει την τήρηση των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών στόχων του κράτους μέλους.

Άρθρο 6

1. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της ΣΛΕΕ σχετικά με το πλαίσιο δημοσιονομικής εποπτείας της Ένωσης, οι ανά χώρα αριθμητικοί δημοσιονομικοί κανόνες περιέχουν διευκρινίσεις για τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τον καθορισμό στόχου και πεδίου εφαρμογής των κανόνων·

β) αποτελεσματική και έγκαιρη παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τους κανόνες βάσει αξιοπιστίας και ανεξάρτητης ανάλυσης που να διενεργείται από ανεξάρτητους φορείς ή φορείς στους οποίους εξασφαλίζεται λειτουργική αυτονομία έναντι των δημοσιονομικών αρχών των κρατών μελών·

γ) τις συνέπειες σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

2. Σε περίπτωση που οι αριθμητικοί δημοσιονομικοί κανόνες περιέχουν ρήτρες διαφυγής, αυτές πρέπει να προβλέπουν περιορισμένο αριθμό ειδικών περιστάσεων που συνάδουν με τις υποχρεώσεις του κράτους μέλους που απορρέουν από τη ΣΛΕΕ στον τομέα της δημοσιονομικής πολιτικής και αυστηρές διαδικασίες, στις οποίες επιτρέπεται προσωρινή μη συμμόρφωση με τον κανόνα.

Άρθρο 7

Ο ετήσιος νόμος περί προϋπολογισμού των κρατών μελών αντικατοπτρίζει τους ανά χώρα ισχύοντες αριθμητικούς δημοσιονομικούς κανόνες τους.

Άρθρο 8

Τα άρθρα 5 έως 7 δεν εφαρμόζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΑ ΠΛΑΙΣΙΑ

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη διαμορφώνουν ένα αξιόπιστο, αποτελεσματικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο, το οποίο προβλέπει την υιοθέτηση δημοσιονομικού σχεδιασμού με χρονικό ορίζοντα τουλάχιστον τριών ετών, ούτως ώστε να διασφαλίζεται ότι ο εθνικός δημοσιονομικός σχεδιασμός εντάσσεται σε μια προοπτική πολυετούς δημοσιονομικού σχεδιασμού.

2. Τα μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά πλαίσια περιλαμβάνουν διαδικασίες προκειμένου να καθορίζονται τα ακόλουθα στοιχεία:

α) συνολικοί και διαφανείς πολυετείς δημοσιονομικοί στόχοι ως προς το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης, το δημόσιο χρέος και οιονδήποτε άλλον συνοπτικό δημοσιονομικό δείκτη, όπως οι δαπάνες, οι οποίοι διασφαλίζουν τη συνέπειά τους με τους ισχύοντες αριθμητικούς δημοσιονομικούς κανόνες, όπως προβλέπονται στο ισχύον κεφάλαιο IV·

β) προβλέψεις για κάθε σημαντικό στοιχείο δαπανών και εσόδων της γενικής κυβέρνησης με περισσότερες διευκρινίσεις για το επίπεδο της κεντρικής διοίκησης και της κοινωνικής ασφάλισης, για το δημοσιονομικό έτος και πέραν αυτού, σε βάση αμετάβλητων πολιτικών·

γ) περιγραφή των μεσοπρόθεσμων προβλεπόμενων πολιτικών που έχουν αντίκτυπο στα οικονομικά του δημοσίου, με ανάλυση ανά σημαντικό στοιχείο εσόδων και δαπανών, όπου καταδεικνύεται το πώς θα επιτευχθεί η προσαρμογή προς τους μεσοπρόθεσμους δημοσιονομικούς στόχους, σε σύγκριση με τις προβλέψεις σε βάση αμετάβλητων πολιτικών·

δ) αξιολόγηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο οι προβλεπόμενες πολιτικές, υπό το φως του άμεσου μακροπρόθεσμου αντίκτυπου τους στα οικονομικά της γενικής κυβέρνησης, πρόκειται να επηρεάσουν τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών.

3. Οι προβλέψεις που εγκρίνονται εντός των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών πλαισίων βασίζονται σε ρεαλιστικές μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις, σύμφωνα με το κεφάλαιο III.

Άρθρο 10

Ο ετήσιος νόμος περί προϋπολογισμού συνάδει με τις διατάξεις που απορρέουν από το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο. Ειδικότερα, οι προβλέψεις εσόδων και δαπανών και οι προτεραιότητες που καθορίζονται στο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο, όπως διευκρινίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2, αποτελούν τη βάση για την κατάρτιση του ετήσιου προϋπολογισμού. Για κάθε απόκλιση από τις εν λόγω διατάξεις δίνονται οι δέουσες εξηγήσεις.

Άρθρο 11

Ουδεμία διάταξη της παρούσας οδηγίας εμποδίζει μια νέα κυβέρνηση κράτους μέλους να επικαιροποιεί το οικείο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο ώστε αυτό να αντανακλά τις νέες της πολιτικές προτεραιότητες. Στην περίπτωση αυτή η νέα κυβέρνηση επισημαίνει τις διαφορές με το προηγούμενο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΥΡΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΑΙΣΙΩΝ

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε όλα τα μέτρα που λαμβάνουν, προκειμένου να συμμορφωθούν με τα κεφάλαια II, III και IV, να εμφανίζουν συνέπεια μεταξύ όλων των υποτομέων του δημοσίου και να τους καλύπτουν συνολικά. Αυτό απαιτεί, ιδίως, συνέπεια των λογιστικών κανόνων και διαδικασιών και ακεραιότητα των συστημάτων συλλογής και επεξεργασίας δεδομένων που στηρίζουν τους κανόνες και τις διαδικασίες.

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη δημιουργούν κατάλληλους μηχανισμούς συντονισμού μεταξύ των υποτομέων του δημοσίου, ώστε να εξασφαλίζεται συνολική και συνεκτική κάλυψη όλων των υποτομέων του δημοσίου στον δημοσιονομικό σχεδιασμό, στους ανά χώρα αριθμητικούς δημοσιονομικούς κανόνες και στην κατάρτιση των δημοσιονομικών προγνώσεων, καθώς και στον καθορισμό του πολυετούς σχεδιασμού, όπως προβλέπεται ιδίως στο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.

2. Για να προωθηθεί η υποχρέωση δημοσιονομικής λογοδοσίας, καθορίζονται σαφώς οι δημοσιονομικές ευθύνες των δημόσιων αρχών στους διάφορους υποτομείς του δημοσίου.

Άρθρο 14

1. Όλοι οι οργανισμοί και τα ταμεία του δημοσίου που δεν αποτελούν μέρος των τακτικών προϋπολογισμών σε επίπεδο υποτομέα πρέπει να προσδιορίζονται και να παρουσιάζονται από τα κράτη μέλη μαζί με άλλες σχετικές πληροφορίες, στο πλαίσιο των ετήσιων δημοσιονομικών διαδικασιών. Ο συνδυασμένος αντίκτυπος των ανωτέρω οργανισμών και ταμείων στα ισοζύγια του δημοσίου και στο χρέος πρέπει να παρουσιάζονται στο πλαίσιο των ετήσιων δημοσιονομικών διαδικασιών και των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών σχεδίων.

2. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τον αντίκτυπο των φορολογικών δαπανών στα έσοδα.

3. Για όλους τους υποτομείς της γενικής κυβέρνησης, τα κράτη μέλη δημοσιεύουν σχετικές πληροφορίες για τις ενδεχόμενες υποχρεώσεις οι οποίες είναι πιθανό να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στους προϋπολογισμούς του δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων των κρατικών εγγυήσεων, των μη εξυπηρετούμενων δανείων και των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη λειτουργία των δημόσιων επιχειρήσεων, όπως και για την έκτασή τους. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν επίσης πληροφορίες για τις συμμετοχές της γενικής κυβέρνησης στο κεφάλαιο ιδιωτικών και δημόσιων επιχειρήσεων για σημαντικά από οικονομικής απόψεως ποσά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή τους προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2013. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων. Το Συμβούλιο παροτρύνει τα κράτη μέλη να καταρτίζουν, προς ίδια χρήση και προς όφελος της Ένωσης, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, και να τους δημοσιοποιούν.

2. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη έκδοσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής προσδιορίζεται από τα κράτη μέλη.

3. Η Επιτροπή καταρτίζει ενδιάμεση έκθεση προόδου σχετικά με την εφαρμογή των κυριότερων διατάξεων της παρούσας οδηγίας βάσει των σχετικών πληροφοριών που παρέχονται από τα κράτη μέλη την οποία υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο το αργότερο στις 14 Δεκεμβρίου 2012.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 16

1. Μέχρι τις 14 Δεκεμβρίου 2018, η Επιτροπή δημοσιεύει αξιολόγηση σχετικά με την καταλληλότητα της παρούσας οδηγίας.

2. Στην αξιολόγηση αποτιμάται, μεταξύ άλλων η καταλληλότητα:

α) των στατιστικών απαιτήσεων για όλους τους υποτομείς της κυβέρνησης·

β) της σχεδίασης και της αποτελεσματικότητας των αριθμητικών δημοσιονομικών κανόνων στα κράτη μέλη·

γ) του γενικού επιπέδου διαφάνειας των δημόσιων οικονομικών στα κράτη μέλη.

3. Η Επιτροπή πρέπει να προβεί το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012 σε αξιολόγηση της καταλληλότητας των διεθνών λογιστικών προτύπων του δημόσιου τομέα για τα κράτη μέλη.

Άρθρο 17

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 18

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 8 Νοεμβρίου 2011.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. VINCENT-ROSTOWSKI